

ikke i Uoverensstemmelse hverken med min egen Fortid og formentlig ei heller med ham. Han hævdede frendeles, at de jydsk Kommuner's Stilling vilde efter Lovforslaget, naar det bliver vedtaget i den ændrede Skikkelse, hvori det her foreligger, absolut blive ligesaa gunstig som de øboiske Kommuner's. Det kan jeg ikke indrømme, at de jydsk Kommuner vinder ligesaa Meget ved Lovforslaget som Dernes Kommuner ellet andre Kommuner, i hvilke der er Statseiendomme beliggende. Det ærede Medlem erindrer naturligvis meget godt, at der i Lovforslagets § 6 bestemmes, at der skal ydes Bidrag af alle Statseiendommers Indtægter — Statseiendommers Indtægter er det jo nu blevet til — til Kommunerne, Noget, jeg paa ingen Maade har Noget imod, men jeg vil dog sige, det udskrives af den almindelige Statskasse. (En Stemme: Nei!) Udskrives det ikke af den almindelige Statskasse? Det var dog mærkeligt. Kommer Staten af Skovene til de Kommuner, i hvilke Skovene ere beliggende, ikke fra Statskassen? Det skulde jeg dog mene. Ellers veed jeg ikke, hvorfra den skal komme. Den udskrives af den almindelige Statskasse, altsaa af Statens Fællesskuffe, som de jydsk Kommuner ogsaa have deres Part i. Jeg misunder ikke disse Kommuner med Statskuffe dette, det kan være rigtigt nok, men jeg har Ret i min Paastand, at det er disse Kommuner, der fortrinnsvis ville vinde ved Lovforslaget, og jeg vil ogsaa tilføje, at jeg egentlig ikke tror, det er en egentlig stor Byrde at have Statskuffe i Kommunerne. Jeg tror ikke, at vi i Sjælland vilde være saa særlig utilfredse med at have nogle Statskuffe liggende i vore Kommuner, om der end ikke skulde stattes af dem; saa man kan egentlig ikke sige Andet, end at dette vil blive en særlig Begunstigelse for Dernes Kommuner. Naar man saa ser hen til den Byrde, som hele den nye Lovgivning lægger paa Kommunerne og paa Kommunernes Hartkorn gennem Skolevæsen og Veivæsen, særlig i de udstrakte Kommuner, kan man dog ikke være blind for, at det nok kan blive Statens Opgave at udbævne den altsaa haarde Byrde, der kommer til at ligge paa disse mindre heldige Kommuner. Det er min Stilling hertil. Jeg skal forresten indrømme, hvad jeg jo udtalte ved 1ste Behandling, at jeg ikke alene er en Tilhænger af Lovforslagets Grundtanke i den foreliggende Skikkelse, men jeg er det endnu mere efter de Ændringer, som her foreligger, og jeg vil ogsaa sige, at jeg føler mig særlig tilfredsfuldet ved Ændringsforslaget under Nr. 43. Den ærede Ordfører er jo forresten enig med mig i, at en Hartkornsskat ingenlunde rammer

Statteebnen, men det kan nok være, at jeg maaste seer nok saa mørkt paa det som han. Jeg synes uretferdig, at det er et sibt Stykke, at det, om man skal komme til at udrede Mere eller Mindre i Hartkornsskat i Kommunen, skal bero paa, hvorvidt en Herremand finder sig besøiet til at opholde sig i Kommunen eller ikke. Opholder han sig ikke i Kommunen, siger man: Vi ere nødte til at lægge en stor Kvotadel paa Hartkornet, ellers faae vi ikke Noget af ham. Opholder han sig der, bruger man maaste en modsat Fremgangsmaade. Eller ogsaa kan Skatteudelsen blive afhængig af, at der bor fler eller færre Næringsdrivende i Kommunen. Bor der mange Næringsdrivende, som Tilfældet er i Herning og Sallinge, saa siger man: Vi ere nødte til at lægge en stor Del over paa Formue og Velighed, ellers ramme vi ikke dem, som ere Næringsdrivende. I hver Kommune skal altsaa Hartkornsskatten, ja, endog ogsaa den fast bestemte Hartkornsskat, blive afhængig af den Tilfældighed, om de vedkommende Herremænd have fundet sig besøiede til at opholde sig i Kommunen, eller af, om Kommunen har flere eller færre Næringsdrivende. Men naturligvis, jeg er ikke saa sangvinist, at jeg tror, at Hartkornsskatten skal falde bort. Jeg indrømmer, at det, her foreslaas, gaar hen imod den Tante, jeg har udtalt, og selvfølgelig skal jeg ikke alene ikke modsætte mig det, men med Fornøielse stemme for dette Forslag. Jeg kan heller ikke undlade at gjøre opmærksom paa Ændringsforslaget under Nr. 44, hvor man vil afskaffe Afgifterne af Hartkornet til Amtrepartitionsskattedet. Ogsaa der kommer Tilfældighed tilfælde; om man kommer til at give noget Mere eller Mindre, vil bero paa, hvorvidt Amtsrådene til en vis given Tid have villet lægge det Hele paa Hartkornet eller have lagt en Trediedel over paa Kommunen. Der kunde maaste nok blive noget Ubilligt i det, men vi staa jo heller ikke overfor Lovforslagets endelige Vedtagelse, og det er jo en Ting, det er værd at overveie, om der ikke kunde være hdelligere Foranstaltninger at træffe mod, at saadanne Tilfældigheder skulde komme til at udøve altsaa stor en Indflydelse. Jeg skal forøvrigt forlade disse Punkter og anbefale de stillede Ændringsforslag, som jeg antager ville blive vedtagne med stort Flerstal, og jeg antager, at det Arbejde, som her er gjort, vil, om det end ikke bærer Frugt i Diebløkket, dog komme til at bære Frugt i Fremtiden. De Tanker, som nu her have fundet deres Udtryk i Ændringer, og som ville finde det i et samlet Lovforslag, have nu faaet Tilslutning, saavidt jeg skjønner,